

האוניברסיטה תיהפך למוסד ממדרגה עשירי. אני לא חושב שמישהו רוצה בזה.

ריס. אני לא רוצה להיכנס לתחום פנימי לתנועה אבל עד אשר הוועדה תבדוק מה שנעשה פה. ואולי באמת לא עשיתי כל-כך הרבה כמו קארטר, אבל הייתי תשע שנים יו"ר חברת הנאמנים בירושלים. מה היינו עושים?

אותי בזמן היעדר, והאוניברסיטה נמצאת במצב שהיא נמצאת. מצאתי לנכון לבוא ולבקש שיחה.

בוצע. מכרו את בית-הספר כתיב אים שאיננו יודע אם אתם מכינים אותם. אבל לפי דעתי, אוניברסיטה כושית לא היתה מקבלת תנאים כאלה.

„וזה גם לא ליוקרה לאוניברסיטה, אני מצטער שפרופ' גיטר לא נמצא כאן, אבל כיוון שנמצא פה פרופ' שיינברג, אני מסתפק בזה.

„מדוע החלטתי לתרום מיליון ו-200 אלף דולר להקמת בית-הספר לרפואה? לא מפני שהיה לי הכסף, אלא היתה הבעיה הזו: אנחנו קיבלנו מיליון דולר ממקור אנונימי. היו חסרים לנו מיליון ו-200 אלף דולר, והתעוררה הבעיה של הקמת ח" מחלקה למיפגעים סביבתיים. היה קרב בינינו ובין ירושלים, באיון אוניברסיטה היא תקום, ויש שמיטוב (שריתבריאוח) שצריכים למכור.

„אמר לי פרופ' גיטר בישיבה: אם תתנו לי מקום מיוחד, קומה שלמה, איפה שאוכל להקים זאת, אעשה הכל כדי שזה יעבור לאוניברסיטת תל-אביב. לאחר ח" שיחה הזאת החלטתי שאני אעשה הכל כדי שהמחלקה הזו תהיה באוניברסיטה שלנו.

„פניתי לפרופ' גיטר, פניתי לאדריכל, פניתי לרבינוביץ, שריתבריאוח, פניתי לד"ר רון המנכ"ל, הוועקתי פעם ראשונה ליש" בת-הירום, והכריחו אותי לחתום על מיס"ך שאני מתחייב לשלם את הכספים האלה (אולי אתם מעוניינים לראות איך נראת מיסמך שלא מקיימים אותו?). הלכתי נו והודענו תיכף-יומיים לשריטוב, אתר חלנו לבנות ובנינו עוד שתי קומות בעיקר בות התרומה שהחלטתי לתרום. בקיץ 71, כאשר היה צורך בזה, אבל גם זה עבר.“

„אני רואה שאנשים עובדים בכל מיני מקומות. יש לי שיחות עם אנשים, אנשים באים ומתעניינים, באים לארץ חמשי-שש פעמים בשנה, כאשר הייתי יו"ר חברת הנאמנים של ירושלים, הייתי טס לשם לפחות 10 פעמים בשנה, וזה היה בזמן שלא היו מטוסי-סילון. גרתי במכסיקו, הייתי נוסע יומיים, ולמרות כל זאת הייתי בא. אבל פה אני לא רואה שום חתי עניינות.

„מה שאני אומר, הוא שישנם נושאי תפקידים שלפי מה שאני יודע, שום דבר לא נעשה והאחי ריית הוא של חבריה-נאמנים ושל הוועדיה-מנהל.“

ועדת חקירה *

ל אחר שסיים ויין את דבריו, השי- תררה דממה עמוקה. כל המשתתפים בדיון היו בדיעה כי צריך לזמן בדחיי פות את חבריה-נאמנים לדיון בהאשמותיו של ויין, אבל הכל הבינו כי יש להתחשב גם בקארטר. הוחלט להקים ועדת חקירה לפי תביעתו של ויין, לחקור אם נכונות האשמותיו של קארטר כאילו הוא בשלושה חודשים, אסף יותר תרומות מ- אשר ויין בשמונה שנים. הוחלט גם לזמן בהקדם את חבריה-נאמנים.

התוצאות היו ישראליות טיפוסיות: ועי- דת-החקירה העלתה כי קארטר לא אמר כלל את הדברים המיוחסים לו, ולכן אין מקום לחקירה. מאחר שקארטר לא אמר זאת, חזר גם ויין מן הדברים שאמר. חבריה-נאמנים מתכנס רק בימים אלה, וברי חר נשיא חדש, ונראה כי מתנגדו של קארטר גבר לחלוטין על תומכיו ג'ורג' ויין. המועמד לנשיא הוא מועמד של קארטר, בעוד המועמד האחר, הרקטור שלמה סימונטון, הוא איש של ויין.

משנה רהוב בקמפוס

על דלתות וגייסנו 265 אלף דולר והעי- ברנו לירושלים לשלם משכורות. בי-1961 באתי עם רעיון שהוא קיים בכל המקור מות. האוניברסיטה בירושלים היתה זקוקה להלוואה של שלושה מיליון דולר, ואמרת להם שאנסה להשיג זאת בבנק שלי. הלכתי לבנק שלי, ועליידי חתימה, מה השגתי את כל ה-3 מיליון דולר. תוך חודשיים סידרנו הלוואה של שלושה מילי- יון דולר.

„למרות התיסבות שקרתה בי-62 בי ירושלים, ולא נבחרתי, העברנו בינוני אר- תה שנה 3 מיליון דולר. היתה צריכה להתקיים שם ארוחה לגיוס כספים, ושלושה שבועות לפני הארוחה הוועקה ישיבה עם מר רוטברג ודנו עוד פעם על הלוואה. אתם ודאי קראתם בעיתונים שאוניברסיטת ירושלים קיבלה 25 מילי- יון דולר. הם לא מקבלים זאת במור- מנים. יש יהודים טובים המעוניינים באר- ניברסיטה: יו"ר חבריה-נאמנים שבא עשי- רים פעם בשנה ארצה, יש יהודי כמו סטולמן, יש יהודי כמו סני בצ'ינה.

„עבור אוניברסיטת תל-אביב אין אל מי לפנות. קיימות שתי לשכות, אחת בניו-יורק. זה לא היה מספיק יפה בכית שאני הייתי שם, עברו ליישבה יותר מהודרת, והעברתי דחם את החיטים שלי. יש ליישבה גם בלוס-אנג'לס. חלשי- בות הן יפות וזה עולה לאוניברסיטי- טה צ' מיליון דורות בשנה, שהאוי- ניברסיטה צריכה לשלוח מכאן כי די ישנם זאת. התחלתי לברוק מה קורה פה. יודע לי שיש כעת איי סור עק מגביות גדולות, ולמרות זאת, במיאמי היה ישראל גודדי שטיין, (יו"ר מגבית ההסתדרות) וגיים צ' מיליון דולר. הית יצחק רפאד וגיים צ' מיליון דולר. בנוי יורק היה נשף גדול, וגם שם נאי סף כסף רב. ואנחנו ממשיכים לי- קבל הודעות על צוואות ותרומות.

ציניקן, שיש כותל מערבי, ששם אפשר לתנות את כל הצרות. אני מצדי השי- תדלתי לעשות מה שיכולתי.

„אני לא רוצה לשבח את עצמי, אבל אם לאחר תרומה של חצי מיליון דולר, שגם בשבילי זה קשה, לא קיבלתי לא מברק ולא מכתב, וזה גם לא ברור, לא מחנשיא, ולא מיו"ר חבריה-נאמנים; כנראה שי- הם חתרגלו לתרומות יותר גדו- לות.

„היחדי שטילפן אלי היה הרקטור, די- קאן הפקולטה למדעי הרוח ומנהל בית- הספר למדעי היהדות. אין דבר, באתי הנה. הבאתי מניות הראיתי לרבינוביץ. המניות הן מניות טובות. כל אחת על סך 125 אלף דולר. לפני 3 שנים או שנתיים וחצי העברתי סכום של רבע מיליון דור- לר, אשר בשבילי זה סכום גדול. אני לא כל-כך עשיר כמו קארטר, אבל הר- שינו זאת לעצמנו. מפני שרצינו להנציח את שמו של האבא שלי אשתי, כי אין לנו ילדים, ורצינו לעשות זאת בהעברת הכספים.

„ביקשתי שזה ייכנס לאיזשהו בנק בי- ריבית, עד שיכנו את הבניין, ושיוסיפו את הריבית לסכום כדי שהסכום יגדל. ביקשתי, בפעם האחרונה לפני שישה שבועות, התחננתי בפעם האחרונה, תגיי- דו כמה יש לי.

„כל הסודות בידי גרמורד רי- קארטר, ודאנשים אין שניטה על הכספים. איי-אפשר לקבל תשובה. כיוון שאני לא יכול לקבל תשובה אני לוקח, לצערי, את המניות אתי.“

ביטול

התרומה *

ה ציעו לי כל מיני קונסטלציות, שי- הפקולטה לאמנויות תיקרא עלי-שם אשתי. הלכתי וקיבלתי כספים מיהודי מר- מכסיקו, וקראנו זאת על שם יהודי מכ- סיכו. אמרתי, לאחר העיסקה שהיתה לי כבר עם האוניברסיטה עם כל החתימות ושדבר לא יצא לפועל, שאני לא אכנס לשום עיסקות אחרות. לא הבאתי זאת, ושחקתי. אבל כאשר מתחילים להתקיף

נשיא-פורש נאמן נאמנות - למי ?

אשת-נגיד ויין בניין - למי ?